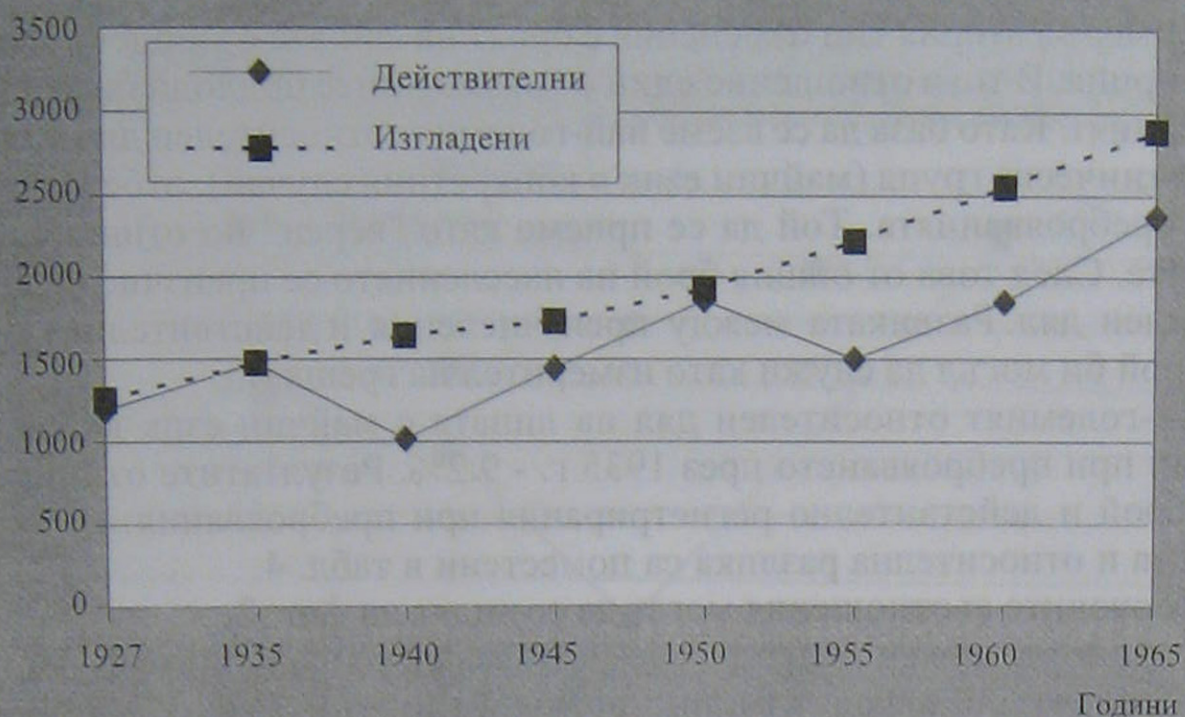

Хиляди

Фиг. 2. Действителни и изгладени стойности за броя на кюрдите в Турция според преброяванията на населението

Пример за третия тип изменение са данните за броя на лицата, определени се като "американски индианци" по раса в САЩ. До 1950 г. средногодишният темп на прираст е малък и колеблив - в границите от -0.8 до 1.1%. След 1950 г. той рязко нараства и се движи в границите от 4.0 до 5.5%. Особено висок е между 1970 и 1980 г. - 5.5%. Това нарастване не може да се обясни само с демографските процеси. За измерване на "грешката" (тук не може да се говори за грешка в обичайния смисъл) също се предлага използването на известното демографско балансово уравнение. За него вече беше споменато (данни за циганската група в България). Установява се, че "грешката" за периода 1950-1960 г. е само 1 900 бр., или 0.4%, което е в рамките на приемливо отклонение. За периода 1960-1970 г. тя е 91 хил., или 11%, за периода 1970-1980 г. - 366 хил., или 26%, за периода 1980-1990 г. - 189 хил., или 10%. От посочените изчисления се определя, че за период от 30 години (1960-1990) индианското население е нараснало със 762 хил., от които 645 хил., или 85%, не могат да бъдат обяснени с демографски фактори. Изводът е, че това число е в резултат на повишаване степента на самоопределяне на индианското население в САЩ (Passel, 1996).

Посоченото дотук не изчерпва всички възможни подходи за косвено измерване на грешките.